

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION

Bryssel den 20.11.2007
KOM(2007) 727 slutlig

MEDDELANDE FRÅN KOMMISSIONEN

**Översyn av Lamfalussyprocessen
En mer enhetlig tillsyn**

MEDDELANDE FRÅN KOMMISSIONEN

Översyn av Lamfalussyprocessen En mer enhetlig tillsyn

1. INLEDNING

En dynamisk och livskraftigt finanssektor är av avgörande betydelse för Europas ekonomi och globala konkurrenskraft. Finansiella tjänster är synnerligen viktiga för de europeiska konsumenter och företag (både stora och små) som vill ha stora valmöjligheter på det finansiella området, högklassiga och säkra produkter samt professionellt ledda och noggrant övervakade finansiella institut. Detta förutsätter att det finns en europeisk ram för att reglera och utöva tillsyn över finanssektorn.

Lamfalussyprocessen inleddes 2001 och syftade till att inrätta ett effektivt system för att öka samordningen av tillsynsmetoder i Europa och möjliggöra en snabb och flexibel anpassning av EU:s lagstiftning om finansiella tjänster till utvecklingen på finansmarknaderna. Processen innebär att ny finansiell lagstiftning antas på två nivåer.

På **nivå 1** antas ramlagstiftning med grundläggande principer och fastställda genomförandebefogenheter genom medbeslutandeförfarandet. Detta görs efter ett fullständigt och öppet samråd, i enlighet med principerna om bättre lagstiftningsteknik.

De tekniska detaljerna antas formellt av kommissionen i form av genomförandeåtgärder på **nivå 2**. Detta sker efter en omröstning bland de behöriga föreskrivande kommittéerna (europeiska värdepapperskommittén, europeiska bankkommittén och europeiska försäkrings- och tjänstepensionskommittén). På nivå 2 fäster kommissionen stor vikt vid Europaparlamentets ståndpunkt. I samband med de tekniska förberedelserna för genomförandeåtgärderna biträds kommissionen av olika kommittéer bestående av företrädare för nationella tillsynsmyndigheter. Dessa s.k. **nivå 3-kommittéer** är: europeiska banktillsynskommittén (CEBS), kommittén för europeiska myndigheter med tillsyn över försäkringar och tjänstepensioner (CEIOPS), samt europeiska värdepapperstillsynskommittén (EVTK). Kommittéerna, som inrättats genom kommissionsbeslut¹, bidrar också verksamt till att EU:s direktiv genomförs på ett konsekvent och gradvis alltmer enhetligt sätt. Detta åstadkoms genom att samarbetet mellan nationella tillsynsmyndigheter effektiviseras och att tillsynen i olika länder görs mer enhetlig. Detta är **nivå 3** i processen. På **nivå 4** ser kommissionen till att EU-bestämmelserna införlivas i nationell lagstiftning inom givna tidsfrister och på ett i övrigt korrekt sätt.

Detta kommittébaserade lagstiftningsförfarande i fyra nivåer för finansiella tjänster har funnits i mer än fem år på värdepappersområdet och i mer än två år på bank- och försäkringsområdet. Enligt direktiv 2005/1/EG, som skapade en ny organisationsstruktur för kommittéer på området finansiella tjänster, ska kommissionen göra en översyn av Lamfalussyprocessen senast i slutet av 2007. Det är nu dags att genomföra denna översyn. De finansiella marknaderna i EU har genomgått stora förändringar under de senaste åren och de integreras allt snabbare. Finansiella institut bedriver också i allt högre grad sin verksamhet utanför hemmamarknaderna, och man handlar allt oftare med finansiella produkter på

¹ Kommissionens beslut 2001/527/EG (europeiska värdepapperstillsynskommittén), 2004/5/EG (europeiska banktillsynskommittén) och 2004/6/EG (kommittén för europeiska myndigheter med tillsyn över försäkringar och tjänstepensioner).

Europanivå. Andra trender är ökad marknadskoncentration, produktinnovation och komplexitet. Koncentrationer och förvärv sker allt oftare över nationsgränser och mellan olika sektorer.

Den senaste tidens turbulens på marknaderna visar hur sammankopplade dessa börjar bli. Den gör det också extra angeläget att anpassa EU:s tillsynsram till de nya marknadsförhållandena.

Trots ovannämnda framsteg anser allt fler att det i framtiden krävs faktabaserade praktiska förbättringar av EU:s tillsynsram. I oktober 2007 enades Ekofinrådet om att vidta ytterligare åtgärder för att utveckla systemet för gränsöverskridande finansiell stabilitet inom EU. Dessa åtgärder måste dock kompletteras med förbättringar av Lamfalussyprocessen. I oktober offentliggjorde den interinstitutionella övervakningsgruppen (IIMG) sin slutrapport där man undersökte nivå 3-kommittéernas arbetssätt. Kommittén för finansiella tjänster bör också lägga fram en rapport om långsiktiga tillsynsfrågor och samordning. Alla dessa rapporter kommer att leda fram till en politisk debatt med målet att ta fram konkreta rekommendationer 2008.

I den här översynen presenteras också vissa praktiska, nödvändiga och realistiska förbättringar av Lamfalussyprocessen. Dessa kommer att underlätta ett fördjupat samarbete mellan nationella tillsynsmyndigheter och leda till större konsekvens och enhetlighet i det nationella genomförandet och den nationella tillämpningen. Kommissionen tror inte att mer genomgripande institutionella förändringar, såsom att införa oberoende lagstiftningsbehörighet på nivå 3, är möjliga på det här stadiet, med tanke på bland annat oenigheten bland medlemsstaterna och andra aktörer. Ett betydande hinder är också finanssektorns komplexitet: medlemsstaterna har olika tillsynssystem på bank-, försäkrings- och värdepappersområdet, och de ansvariga myndigheterna har skilda organisationsmodeller. De förändringar som föreslås i det här meddelandet utgör därför sådana som kommissionen anser nödvändiga för att ytterligare förstärka EU:s nuvarande tillsynsram.

2. ALLMÄN REDOGÖRELSE

Erfarenheterna av Lamfalussyprocessen är hittills övervägande positiva – vare sig man frågar medlemsstaterna, Europaparlamentet², marknadsaktörer eller tillsynsmyndigheter. Allt annat lika så har Lamfalussyprocessen varit en viktig pådrivande kraft för ett mer flexibelt regelsystem på EU-nivå. Processen har också banat väg för större enhetlighet och samarbete i tillsynsarbetet. Den övergripande beslutsprocessen är effektivare, öppnare och har snabbats upp. Det tog i genomsnitt 20 månader att anta de fyra första Lamfalussy-direktiven, vilket är ett bra resultat jämfört med förhandlingstiden för tidigare direktiv, t.ex. 4 år för direktivet om investeringstjänster, 1989–93.

Lamfalussyprocessen går olika snabbt i olika sektorer. Inom värdepapperssektorn har fyra nivå 1-direktiv och tolv genomförandeåtgärder på nivå 2 antagits, samtliga enhälligt och med starkt stöd av Europaparlamentet. Detta skulle inte ha varit möjligt utan expertutlåtanden från europeiska värdepapperstillsynskommittén. Inom banksektorn går det tack vare kreditinstitutsdirektivet (direktiv 2006/48/EG) att genom kommittébeslut ändra tekniska detaljer som motsvarar överenskommelser om nya bestämmelser på G10-nivå (Tiogruppen). På nivå 3 har europeiska banktillsynskommittén antagit tolv riktlinjer för en enhetligare tillämpning av kreditinstitutsdirektivet. Inom försäkringssektorn har kommittén för europeiska myndigheter med tillsyn över försäkringar och tjänstepensioner till största delen bidragit med expertutlåtanden till kommissionen angående förslaget om Solvens II (KOM(2007) 361) och

² Europaparlamentets rapport om bättre lagstiftning i EU (A6-0273/2007), punkterna 18 och 19.

därtill hörande genomförandeåtgärder. Denna kommitté har också bistått kommissionen genom att utföra en rad studier om de kvantitativa effekterna av Solvens II.

Lamfalussyprocessen har ägt rum under en period då europeiska finansiella tjänster och marknader tydligt stärkt sin globala konkurrenskraft. Kvaliteten på EU:s lagstiftningsarbete har varit en viktig faktor för att skapa en dynamisk ram inom vilken EU:s kapitalmarknader kan utvecklas och förnyas. EU:s principbaserade lagstiftningsförfarande leder också till enhetligare metoder på det internationella planet inom redovisning, investeringstjänster, fondföretag, bankväsende (kreditinstitutsdirektivet) och andra områden där EU kan gå i bräschen globalt.

Ett annat viktigt mål med denna lagstiftningsmodell är att åstadkomma bästa möjliga tillsyn till lägsta möjliga kostnad för de finansiella företagen. Det finns i dag ingen tillförlitlig uppskattning av vilka kostnader och andra bördor som branschen sammantaget åsamkas till följd av gränsöverskridande, sektorsövergripande lagstiftning. Kommissionen har därför inlett en studie där man noggrannare ska undersöka dessa kostnader för ett begränsat antal EU-direktiv. Resultatet kommer att läggas fram 2009, och kommissionen ska då i samarbete med nivå 3-kommittéerna bedöma huruvida – och i så fall på vilka områden – förbättringar krävs.

3. FÖRBÄTTRINGAR AV LAGSTIFTNINGSPROCESSEN OCH TILLÄMPNINGEN

3.1. Bedömning av nuläget

Framsteg har gjorts när det gäller att fokusera nivå 1-direktiven på allmänna bestämmelser och principer – även om vissa kritiker menar att nivå 1-dokumentet fortfarande är alltför detaljerade. Vad beträffar nivå 2-åtgärderna har kommissionen gjort noggranna avvägningar och försökt basera innehållet på expertutlåtanden från nivå 3-kommittéerna och samråd med berörda parter. På så vis försöker man undvika överreglering. Europaparlamentets önskemål om att bevara en lämplig balans mellan institutionerna på nivå 2 ledde dessutom i juli 2006 till ett avtal om ett nytt lagstiftningsförfarande som innefattar granskning. När man väl kommit överens om den tekniska omfattningen kommer parlamentet att ges befogenhet att granska och även blockera förslag till nya ”lagstiftningsmässiga” åtgärder inom kommittéförfarandet. Rådet, parlamentet och kommissionen har också kommit överens om att genomförandebefogenheter ska ges till kommissionen på obestämd tid. Detta innebär att de tidsfristklausuler som direktiven om finansiella tjänster för närvarande innehåller måste avskaffas³. Det är nu mycket viktigt att detta åtagande uppfylls före slutet av 2007 så att man klargör institutionernas olika befogenheter på området.

3.2. Tidsplanering för nivå 1- och nivå 2-åtgärder

Tidsplaneringen för förhandlingar och antagande av ramlagstiftning enligt medbeslutandeförfarandet (nivå 1) samt dithörande genomförandeåtgärder (nivå 2) har lett till en del flaskhalsar och orealistiska tidtabeller.

En stor del av införlivandeperioderna i nivå 1-lagstiftningen används i praktiken till att ta fram genomförandeåtgärder. Dessa är nödvändiga för att medlemsstaterna sedan ska kunna införliva bestämmelserna på ett effektivt sätt. Det är dock svårt att beräkna hur lång tid förhandlingarna på nivå 2 kommer att ta då man antar ramlagstiftningen. Detta har gjort det svårt att fastställa rimliga tidsfrister, både för medlemsstaternas införlivande och för branschens tillämpning av bestämmelserna. Av den anledningen förlängdes också tidsfristerna

³ EUT C 255, 21.10.2006, s. 1, punkt 3.

för införlivande och tillämpning av direktivet om marknader för finansiella instrument (MiFID-direktivet).

Kommissionen anser att tidtabellerna för antagande och införlivande av bestämmelser och genomförandeåtgärder måste samordnas på ett bättre sätt. Detta kan t.ex. ske genom att man kopplar tidsfristen för införlivande av ett helt lagstiftningspaket till antagandet av de sista genomförandeåtgärder som angetts i nivå 1-lagstiftningen.

Arbetet för att ta fram nivå 1- och nivå 2-åtgärder bör dessutom i möjligaste mån ske parallellt. Detta skulle göra lagstiftningen mer konsekvent och lättbegriplig. Förhandlingarna om den grundläggande rättsakten skulle också underlättas om man redan på ett tidigt stadium började överväga lämpliga nivå 2-åtgärder. Därigenom skulle också medlagstiftarna få en tydlig bild av innehållet i de framtida genomförandeåtgärderna.

3.3. Bättre lagstiftning

Lamfalussyprocessen har varit banbrytande när det gäller att införa och strikt tillämpa goda lagstiftningsmetoder: bottom-up-strategi, öppna samråd, konsekvensbedömningar, och därtill ett tidigt och omfattande deltagande av marknadsaktörer och konsumentorganisationer samt nationella tillsynsmyndigheter. Öppenheten och insynen i processen har lett till mindre godtycke i lagstiftningsprocessen, förbättrat kvaliteten och ökat insynen i och förutsägbarheten hos EU:s bestämmelser och förfaranden. För att inte ta udden av dessa framsteg är det mycket viktigt att medlemsstaterna i möjligaste mån låter bli att komplettera de bestämmelser som förhandlats fram på EU-nivå med egna, nationella bestämmelser (s.k. gold-plating). En drastisk minskning av denna praxis och en ökad användning av förordningar (som föreslås i Lamfalussy-rapporten) skulle stärka regelverkets effektivitet på marknaden. Kommissionen kommer också att föreslå att man alltid, när så är lämpligt och möjligt, använder sig av förordningar för genomförandeåtgärderna. När det gäller "gold-plating" kommer kommissionen att fortsätta att ställa hårda krav av den typ som infördes genom artikel 4 i direktivet om genomförande av MiFID-direktivet (2006/73/EG). Medlemsstaterna måste inför kommissionen ingående motivera alla ytterligare bestämmelser och krav i de fall ett sådant handlingsutrymme finns.

Samråd

De berörda parterna har varit mycket positivt inställda till de systematiska och öppna samråden. I vissa fall, särskilt på värdepappersområdet, har dock marknadsaktörerna hävdat att samrådsperioderna varit för korta. Kommissionen ska försöka komma fram till hur man uppnår en bra balans mellan samrådsperiodens längd och frågornas tekniska svårighetsgrad.

Ett öppet beslutsfattande förutsätter också att resultaten av samråden är helt offentliga. Utom i de fall där det krävs konfidentialitet bör därför synpunkterna från samråden systematiskt offentliggöras. Kommissionen kommer även att använda sig av Internet för offentliggörande av sammanfattande rapporter från de hearingar som ingår i samråden, och man uppmanar nivå 3-kommittéerna att göra likadant. Kommissionen tar gärna emot kommentarer från olika håll om sina utkast till förslag. I de fall där alternativa lösningar föreslås bör dock dessa åtföljas av tillräckliga och övertygande ekonomiska argument – vilket inte är fallet i dag.

Konsekvensbedömning

Konsekvensbedömningar är viktiga både för att utvärdera behovet av lagstiftning och för att säkra en hög kvalitet. Kommissionen gör numera en konsekvensbedömning av all nivå 1-lagstiftning. Bättre lagstiftning kräver dock ett holistiskt perspektiv, och alla berörda parter måste därför sträva efter att helheten blir så bra som möjligt. Kommissionen välkomnar att Europaparlamentet på nytt bekräftat sitt åtagande att göra "konsekvensbedömningar när det

görs omfattande ändringar i lagstiftningsförslag”⁴. Kommissionen kommer också att uppmana rådet och nivå 3-kommittéerna att bifoga en grundlig konsekvensbedömning varje gång man lägger fram omfattande ändringar respektive bistår kommissionen med råd.

Eftersom genomförandeåtgärder kan få stora konsekvenser för de berörda parterna anser kommissionen att man allvarligt bör överväga att göra konsekvensbedömningar för alla viktigare åtgärder som föreslås på nivå 2. Kommissionen kommer därför att successivt försöka öka användningen av konsekvensbedömningar till att omfatta även sådana genomförandeåtgärder som beslutas inom dessa kommittéer.

3.4. Tillämpning på nivå 4 – Större öppenhet kring införlivandet

Införandet av Lamfalussyprocessen har inte i någon större grad förbättrat medlemsstaternas resultat när det gäller att i tid införliva lagstiftning på nivå 1 och 2. Kommissionen ser med fortsatt oro på att EU-direktiv införlivas för sent. Detta får negativa konsekvenser för både medlemsstaterna och marknaden. En liten grupp medlemsstater återfinns ofta bland eftersläntrarna.

Man har infört ett flertal bestämmelser om upplysningsplikt för att öka öppenheten. Artikel 144 i kreditinstitutsdirektivet föreskriver exempelvis att de behöriga myndigheterna ska offentliggöra upplysningar om dels införlivandet av det direktivet i nationell lagstiftning, dels utnyttjandet av de alternativ och det handlingsutrymme som direktivet medger. För att underlätta ett enhetligt genomförande har europeiska banktillsynskommittén tagit fram ett webbaserat system för myndigheternas offentliggörande av upplysningar⁵. Eftersom kreditinstitutsdirektivet börjar gälla fullt ut först den 1 januari 2008 befinner sig systemet dock ännu i en tidig fas.

På kommissionens webbplats offentliggörs två gånger per månad s.k. resultattavlor där man kan se hur snabbt införlivandet går av direktiven om handlingsplanen för finansiella tjänster⁶ samt Lamfalussy-direktiven⁷ på nivå 1 och 2. Kommissionen offentliggör också hur långt införlivandet av MiFID-direktivet gått, baserat på frågeformulär som skickas till medlemsstaterna.

Under införlivandeperioderna har kommissionen samarbetat intensivt med de nationella förvaltningarna, bland annat genom särskilda seminarier om införlivande, bilaterala och multilaterala möten samt andra typer av rådgivning, t.ex. icke-bindande råd om hur bestämmelserna ska tolkas samt information i form av frågor och svar på Internet. Denna verksamhet kommer att fortsätta. Kommissionen ska också omedelbart inleda överträdelseförfaranden enligt artikel 226 i EG-fördraget mot alla medlemsstater som är sena med införlivandet. Dessutom förväntar sig kommissionen att medlemsstaterna lämnar in införlivandetabeller för att underlätta kontrollen. Slutligen kommer kommissionen i alla nya förslag till direktiv systematiskt att kräva att en jämförelsetabell lämnas in.

⁴ Resolution om politiken på området finansiella tjänster (2007)0338.

⁵ Kommissionen införde en liknande bestämmelse i förslaget till Solvens II, artikel 30.

⁶ http://ec.europa.eu/internal_market/finances/actionplan/index_en.htm#transposition

⁷ http://ec.europa.eu/internal_market/securities/transposition/index_en.htm

4. SAMARBETE OCH ÖKAD ENHETLIGHET VID TILLSYN

4.1. Bedömning av nuläget

Ett grundläggande mål med Lamfalussyprocessen är att främja samarbete och ökad enhetlighet vid tillsynen. Detta är en av de mest innovativa aspekterna av Lamfalussy-metoden.

Ökad enhetlighet i olika medlemsstaters tillsynspraxis bör leda till mer sammanhängande lösningar för reglering och tillsyn och en enhetligare praktisk tillämpning. För att detta ska kunna förverkligas måste kanske tillsynsmyndigheterna i EU på nivå 3 komma överens om och sedan tillämpa gemensamma icke-bindande riktlinjer och rekommendationer.

Det finns flera sätt att göra tillsynen enhetligare och öka samarbetet, t.ex. medling, delegering av uppgifter, enhetliga rapporteringskrav och system för informations- och datadelning. Utbildningsprogram och personalutbyte mellan tillsynsmyndigheter kan också spela en viktig roll för att skapa en gemensam tillsynskultur.

Trots att nivå 3-kommittéerna ansträngt sig för att förverkliga detta mål har resultaten inte alltid motsvarat förväntningarna. En del onödiga blockeringar av viktiga tillsynsfrågor har också inträffat.

Europeiska värdepapperstillsynskommittén har haft betydande problem med att införa ett gemensamt rapporteringsformat för transaktioner enligt MiFID-direktivet. Man har också drabbats av en del förseningar när det gäller inrättandet av ett system för utbyte av transaktionsrapporter ("Transaction Reporting Exchange Mechanism"). Inom banksektorn har de gemensamma rapporteringsregler som finansministrarna efterlyst lett till en svåröverskådlig situation – och alltså inte de enhetliga och förenklade regler som marknaderna vill ha. Europeiska banktillsynskommittén har också haft problem med att göra kreditriskbedömningen enhetligare för hybridvarianter, och skulle föredra att kommissionen direkt börjar utarbeta ny lagstiftning. Införandet av medlingsförfaranden har inte heller gett några resultat eftersom ingen hittills använt sig av dem.

Nivå 3-kommittéerna verkar inte alltid ha nödvändiga förutsättningar för att göra det som förväntas av dem. Det krävs därför tydligare riktlinjer från politiskt håll. Å andra sidan kanske de inte har tillräckliga befogenheter eller incitament för att åstadkomma större enhetlighet på EU-nivå, eftersom tillsynsmyndigheternas huvudsakliga ansvar ligger på det nationella planet.

Kommissionen har valt ut ett antal politikområden för att underlätta en mer enhetlig tillsyn. Man förväntar sig att dessa förändringar i möjligaste mån ska införas under 2008.

4.2. "Att förstärka nivå 3"

4.2.1. Ökad politisk ansvarighet för nivå 3-kommittéerna

Nivå 3-kommittéerna ansvarar inför kommissionen i den utsträckning som anges i inrättandebesluten. Deras medlemmar ansvarar inför sina respektive regeringar eller parlament på nationell nivå. Många nationella tillsynsmyndigheter är inte behöriga att utföra sina uppgifter på nivå 3. Om tillsynsmyndigheternas skyldigheter enligt nationell lagstiftning står i strid med icke-bindande åtgärder enligt nivå 3 kommer de att följa de nationella bestämmelserna.

Nivå 3-kommittéernas arbete är viktigt för att åstadkomma större enhetlighet vid tillsynen inom EU. EU-institutionerna bör därför uttrycka sina politiska förväntningar på de viktigaste resultat som kommittéerna ska leverera under en fastställd tidsperiod (t.ex. två år framåt), men detta får samtidigt inte inkräkta på tillsynens oberoende. Institutionerna bör också få möjlighet att regelbundet utvärdera dessa kommittéers arbete.

Detta bör ske i två steg.

För det första kunde Europaparlamentet och Ekofinrådet tillsammans anta ett kort politiskt uttalande där man anger de viktigaste resultat som man förväntar sig av nivå 3-kommittéernas arbete under en viss tidsperiod. Uttalandet bör bygga på en text från kommissionen och föregås av ett samråd med nivå 3-kommittéerna.

För det andra, under periodens gång och i slutet av den, skulle nivå 3-kommittéerna rapportera till kommissionen, Europaparlamentet och rådet om sina framsteg eller om skälen till att de inte kunde nå de uppsatta målen. I det senare fallet skulle de förväntas lämna en utförlig förklaring, inklusive att utpeka motsträviga tillsynsmyndigheter. Om det inte är möjligt att göra framsteg på nivå 3 för ett särskilt initiativ som fastställts i uppdraget, återstår i praktiken tre möjligheter: i) status quo, utan ytterligare utveckling, ii) åtgärden förs upp till en åtgärd med kommittéförfarande inom kommissionen, förutsatt att den ryms inom delegerade maktbefogenheter, iii) om villkoren inte uppfylls för ii) och frågan är tillräckligt viktig kan en nivå 1-ändring övervägas.

Denna övergripande strategi skulle öka det politiska trycket på nivå 3-kommittéerna att leverera resultat och stärka nivå 3-kommittéernas ordförande. Detta skulle kraftigt öka Lamfalussyprocessens effektivitet och stärka grupptrcket bland kommittéledamöterna. Den medlemsstat vars reglerings- eller tillsynsmyndighet är i minoritet skulle kunna uppmanas att lämna ytterligare förklaringar.

På nationell nivå bör detta kompletteras genom att kravet på samarbete med andra tillsynsmyndigheter förs in i de grundläggande föreskrifterna för nationella tillsynsmyndigheter i syfte att öka konvergensen i den europeiska tillsynen. Kommissionen ställer sig bakom IIMG:s rekommendation att *”en tydlig uppgift att stödja den europeiska konvergensprocessen bör läggas till i uppdragsbeskrivningen för behöriga tillsynsmyndigheter”*. Denna rekommendation fick stöd av Ekofinrådet i oktober, då medlemsstaterna uppmanades att besluta om man skulle införa en EU-dimension i tillsynsmyndigheternas nationella uppdrag och före slutet av 2007 ta hänsyn till finansiella stabilitetsproblem i alla medlemsstater.

4.2.2. Att stärka nivå 3-kommittéerna rättsliga status

Kommissionens beslut om inrättande av nivå 3-kommittéerna återspeglar inte tillräckligt väl deras betydelse på en allt mer integrerad europeisk finansmarknad. Kommittéernas uppdrag varierar något mellan de olika besluten, vilket avspeglar problem och politiska överenskommelser som har skiftat över tiden. Logiskt sett borde alla tre vara konsekventa.

Det finns generellt tre typer av funktioner som kommittéerna förväntas fullgöra. Emellertid är endast den rådgivande funktionen väl etablerad i alla tre besluten. Deras bidrag till konsekvent tillämpning och deras roll för en mer enhetlig tillsynsverksamhet nämns däremot bara för CEBS och CEIOPS. Kravet på att nivå 3-kommittéerna ska stärka tillsynssamarbetet nämns bara för CEBS.

Detta leder till problem. Exempelvis, eftersom det inte nämns något om konvergens och samarbete på tillsynsområdet i beslutet om inrättande av EVTK, kan denna funktion inte tas upp i nivå 1-direktiv.

Kommissionen kommer att överväga lämpliga ändringar av det gällande regelverket. Bland alternativen finns i) ändring av kommissionens beslut om inrättande av de tre nivå 3-kommittéerna så att deras funktioner anpassas till syftet att nå konvergens och konsekvens mellan sektorerna; och ii) ändring av de relevanta nivå 1-direktiven för att kraftigt stärka samarbetskraven och öka de tre nivå 3-kommittéernas tillsynskompetens. Ett första steg har

tagits i förslaget till Solvens II-direktivet som uttryckligen nämner CEIOPS i sina operativa bestämmelser för att ge kommittén medlingsuppgifter och en specifik beslutsbefogenhet⁸. Kommissionen kommer att överväga hur denna strategi också kan tillämpas på CEBS och EVTK.

4.3. Skapande av ömsesidigt förtroende för att säkerställa ett bättre genomförande – praktiska hinder på europeisk och nationell nivå

4.3.1. Beslutsprocesser i nivå 3-kommittéerna

De interna föreskrifter som antas av nivå 3-kommittéerna anger i allmänhet att beslut ska fattas med konsensus. Detta gäller både antagande av standarder/riktlinjer och beslut om genomförande av operativa projekt. Enda undantaget från det konsensusbaserade beslutsfattandet rör teknisk rådgivning till kommissionen, där beslut kan fattas med kvalificerad majoritet. Hittills har nivå 3-kommittéerna utgått från konsensus och har aldrig utnyttjat möjligheten att använda omröstning med kvalificerad majoritet.

Konsensusbeslut har stor tyngd. Sådana beslut kan dock också leda till lösningar som bygger på minsta gemensamma nämnare, eller i värsta fall till ingen lösning alls. När kommittéerna inte har kunnat nå en konsensuslösning har de vänt sig till kommissionen för att finna lösningar på ibland mycket tekniska frågor. Det har exempelvis gällt frågor om MiFID-direktivets regler om bästa möjliga utförande, branschtillsyn eller transaktionsrapportering.

Det är viktigt att få ökad effektivitet och ändamålsenlighet i nivå 3-kommittéernas beslutsprocesser. De skulle kunna ändra sina interna föreskrifter så att kvalificerad majoritet används för all rådgivning till Europeiska kommissionen och alla åtgärder som främjar konvergens i den europeiska tillsynsverksamheten. Rådet och Europaparlamentet bör enas om en gemensam deklaration om hur nivå 3-kommittéerna kan ändra sina beslutsprocesser i den riktningen. Om detta inte är möjligt är ett annat alternativ att kommissionsbesluten om inrättande av nivå 3-kommittéerna ändras på motsvarande sätt.

Kommissionen anser att det också skulle vara värdefullt om nivå 3-kommittéerna kunde nå en ”överenskommelse” bland sina ledamöter att de ledamöter som är i minoritet ska gå med på att tillämpa majoritetens vilja. En sådan överenskommelse kan innehålla en skyddsklausul som ger nivå 3-ledamöter möjlighet att inte gå med på att tillämpa riktlinjer/icke-bindande standarder under vissa klart definierade omständigheter, t.ex. om den föreslagna åtgärden överskrider nationella rättsliga befogenheter. I sådana fall kunde kommittéledamöterna åläggas att ge en juridisk motivering för att inte följa rekommendationen eller riktlinjen i fråga. Kommittéledamöterna i fråga borde då också lämna en tydlig förklaring i nivå 3-rapporterna till EU:s institutioner och offentliggöra denna.

Om en kommittéledamot inte rättar sig efter en åtgärd som beslutats av nivå 3-kommittén, och inte heller uppfyller villkoren för att uteslutas från tillämpningen av beslutet (eller rentav vägrar att följa det eller lämna en förklaring), skulle kommissionen uppmana nivå 3-kommittén att införa någon form av disciplinåtgärd i sina föreskrifter.

4.3.2. Genomförande på nationell nivå

De beslut som fattas på nivå 3 är inte bindande, vilken form de än har. Visemannakommittén ansåg att dessa beslut, även om de inte är bindande, ändå ”*helt klart har stor auktoritet*”. Det

⁸ CEIOPS ska medla mellan tillsynsmyndigheter om de inte kan komma överens om valideringen av en intern riskmodell för ett försäkringsåtagande. CEIOPS kan fatta bindande beslut för att fastställa vilken myndighet som ska åta sig funktionen och ansvaret som ”koncerttillsynsmyndighet” för en gränsöverskridande försäkringskoncern.

har dock inte varit på det sättet i alla fall. Erfarenheten har snarare visat att åtgärder som beslutas på nivå 3 inte har tillämpats tillräckligt konsekvent i de nationella tillsynsmyndigheternas dagliga tillsynsverksamhet⁹. Detta förvärras ibland genom att vissa tillsynsmyndigheter utfärdar nationella riktlinjer som skiljer sig från de riktlinjer som beslutats i nivå 3-kommittéerna. Denna inflation i riktlinjer skapar förvirring bland marknadsaktörerna. Den påverkar integrationen av marknader och äventyrar en effektiv tillämpning av gemenskapens lagstiftning. Kommissionen anser därför att de nationella myndigheterna bör avstå från att anta kompletterande åtgärder på områden där nivå 3-riktlinjer har utfärdats.

Även om det inte är politiskt möjligt att ge nivå 3-kommittéerna några oberoende regleringsbefogenheter, är den praktiska frågan hur man ska kunna se till att nivå 3-åtgärder efterlevs av medlemsstaternas reglerings- och tillsynsmyndigheter på grundval av icke-bindande instrument. Medlemsstaterna bör uppmana sina reglerings- och tillsynsmyndigheter att gå med på att helt tillämpa gemensamma standarder och riktlinjer på nivå 3 och uppge detta i en förklaring till Ecofin.

4.3.2.1. De nationella tillsynsmyndigheternas befogenheter samt sanktioner

I viss lagstiftning om finansiella tjänster finns en förteckning över minsta befogenheter som tillsynsmyndigheter bör ha. Detta gäller framför allt inom värdepapperssektorn. Bankdirektivet innehåller en förteckning över omfattande särskilda befogenheter för tillsynsmyndigheter. Nationella regleringsmyndigheter, särskilt inom värdepapperssektorn, behöver inte ha identiska tillsynsbefogenheter för att genomföra både EU-direktiv och nivå 3-standarder/-riktlinjer. De bör dock ha nödvändiga och tillräckliga minimibefogenheter och instrument (även sanktioner) för att kunna fullgöra sina skyldigheter. Detta är avgörande för att relationen mellan hemland och värdland ska fungera effektivt.

Kommissionen och de tre nivå 3-kommittéerna analyserar i vilken utsträckning det råder tillräcklig konvergens i de olika medlemsstaternas regler, befogenheter och praxis. De första resultaten visar på betydande skillnader både i nationella rättsliga befogenheter och det sätt på vilket de tillämpas i praktiken. Särskilt stor variation råder i omfattningen av sanktionsbefogenheter och påföljder. Den värdefulla kartläggning som utfördes av EVTK:s granskningspanel i juni 2007 om tillsynsmyndigheternas befogenheter enligt direktiven om prospekt och marknadsmissbruk visar exempelvis att det finns stora skillnader mellan medlemsstaterna på detta område.

För att komma till rätta med detta problem kommer kommissionen inleda en omfattande och sektorsövergripande kartläggning av tillsynsbefogenheter och sanktionssystem inom värdepappers-, bank- och försäkringssektorerna för att identifiera fall där olika befogenheter kan äventyra samarbetet mellan regleringsmyndigheter. Kommissionen kommer också att överväga om det i nivå 1-lagstiftningen finns behov av att stärka bestämmelserna om minimibefogenheter för tillsyn. Det är nödvändigt med en mycket större konvergens i fråga om sanktioner, och det behövs en politisk diskussion om huruvida de europeiska sanktionssystemen i allmänhet är för svaga.

4.3.2.2. De nationella tillsynsmyndigheternas operativa oberoende

Ett effektivt system för europeisk tillsyn förutsätter att tillsynsmyndigheterna har tydliga ansvarsområden och mål, och att det ställs krav på att de utför sina uppgifter på ett öppet, oberoende och ansvarigt sätt.

⁹ Den grad av konvergens i tillsynen som uppnåts av CEBS bedömdes av industrin som ganska otillfredsställande (2006/2007 CEBS Performance Assessment Online Study).

Det finns fyra viktiga dimensioner av operativt oberoende: institutionellt oberoende, regleringsbefogenheter, tillsynsbefogenheter och budget. För det första bör tillsynsmyndigheter vara oberoende av både politiska organ och kommersiell påverkan vid utövandet av sina befogenheter och funktioner. För det andra bör tillsynsmyndigheterna ha tillräcklig självständighet när det gäller att fastställa tekniska försiktighetsregler. För det tredje bör tillsynsmyndigheter på ett självständigt och icke-diskriminerande sätt kunna göra bedömningar och utöva sina befogenheter i fråga om licensiering, inspektioner, sanktioner och tillämpningsåtgärder. Slutligen bör tillsynsmyndigheter ha tillräcklig flexibilitet att besluta om sina budgetbehov.

Även om oberoende i tillsynsverksamheten och ansvarsskyldighet får allt större betydelse, överskuggas denna utveckling av sporadiska bevis på att politiker i vissa delar av EU inte ger tillsynsmyndigheterna tillräckligt stor operativ självständighet.

Denna situation kan ge anledning till oro. Kommissionen kommer att öka medlemsstaternas medvetenhet om situationen i EU och uppmana dem att anta dessa grundläggande principer för att säkerställa de nationella tillsynsmyndigheternas operativa oberoende. Kommissionen kommer att följa upp de framsteg som görs i denna riktning och kommer inte att tveka att föreslå lämpliga åtgärder om betydande framsteg inte sker inom en nära framtid.

4.3.2.3. Samarbete mellan hemlandets och värdlandets tillsynsmyndigheter

Delegering av uppgifter och ansvarsområden är ett betydelsefullt verktyg för att optimera gränsöverskridande tillsyn och samarbete mellan tillsynsmyndigheter i EU. Som ekonomiska och finansiella kommittén (EFC) har påpekat, kan delegering ge värdländerna ett incitament att underteckna ett samarbetsavtal som kan tillämpas vid en eventuell finanskris.

Gränsöverskridande delegering kräver rättsliga bestämmelser för att fungera. Kommissionen överväger att införa uttryckliga rättsliga bestämmelser för att göra det möjligt för tillsynsmyndigheter att delegera uppgifter till en annan medlemsstats tillsynsmyndighet, i enlighet med artikel 131 i kreditinstitutsdirektivet (2006/48/EG) och artikel 13 i prospektivdirektivet (2003/71/EG).

Samarbetet mellan hemlandets och värdlandets regleringsmyndigheter bör stärkas vid tillsynen av koncerner med gränsöverskridande verksamhet. Denna typ av arbete har pågått inom banktillsynen sedan 1992 och har inletts för andra branscher i samband med MiFID. Som ett komplement till gällande lagstiftning bör nivå 3-kommittéerna spela en nyckelroll när det gäller att främja ömsesidigt förtroende och skapa lika villkor. Detta kan exempelvis ske genom utarbetande av multilaterala samförståndsavtal mellan tillsynsmyndigheter och/eller framtagande av gemensamma mallar för sådana avtal med fokus på den konkreta tillämpningen av vissa bestämmelser i nivå 1- och nivå 2-dokumenten. På bankområdet överväger kommissionen att justera balansen mellan hemland/värdland i kreditinstitutsdirektivet. Vid mötet i Ekofinrådet i oktober 2007 uppmanades kommissionen att undersöka möjliga förbättringar för att klargöra karaktären och omfattningen av tillsynsmyndigheternas rättsliga skyldigheter att utbyta information och samarbeta. Kommissionen uppmanades att i samband med detta stärka värdländers rätt till information och deltagande, klargöra de samordnande tillsynsmyndigheternas roll och underlätta för behöriga myndigheter att ingripa i god tid i krissituationer. Kommissionen kommer att utreda frågan och meddela Ekofinrådet i slutet av 2007 om lagändringar är nödvändiga. Detta kommer också att innefatta förstärkning av rättsliga krav på tillsynssamarbete och informationsutbyte.

En stärkning av den ”ledande” tillsynsmyndighetens roll och befogenheter för gränsöverskridande finansinstitut¹⁰ kan också medföra ökad effektivitet i det nuvarande tillsynssystemet. I kreditinstitutsdirektivet togs inledande steg för gränsöverskridande banker. Kommissionen måste se till att ”ledande” tillsynsmyndigheter följer marknadsutvecklingen och är uppdaterade och vid behov förstärks. Kommissionen har därför för avsikt att i oktober 2008 lägga fram lagförslag om stärkta befogenheter för den ”ledande” tillsynsmyndigheten för gränsöverskridande bankkoncerner. Dessa justeringar kommer att utvidga nuvarande befogenheter till beslut som rör översynen av tillsynsprocessen (Pelare 2) och rapportkrav för gränsöverskridande koncerner av banker och investeringsbolag. Den stärkta rollen för en ”ledande” tillsynsmyndighet för en gränsöverskridande finanskoncern är intimt förknippad med ett väl fungerande ”kollegium” bestående av alla behöriga tillsynsmyndigheter i koncernens värdländer.

4.4. Kollegier av tillsynsmyndigheter

Tillsynen av gränsöverskridande koncerner och konvergensen i EU:s tillsynssystem skulle kunna förbättras avsevärt om det fanns kollegier av tillsynsmyndigheter som främjar samarbete mellan tillsynsmyndigheter som deltar i tillsynen av specifika gränsöverskridande företag. På bankområdet finns redan positiva erfarenheter, och de håller på att växa fram inom försäkringssektorn. Kollegier ger en stabil grund för att lösa de rådande problemen när det gäller hemlandets/värdlandets befogenheter. Genom att utveckla vissa gemensamma strategier för riskbedömning och samtidigt utbyta relevanta data om den finanskoncernen i fråga, kan kollegierna utgöra ett forum för att hantera de första tecknen på potentiella påfrestningar i en specifik institution och därigenom förbättra krishanteringen i enlighet med Ekofinrådets förslag. Kollegier av tillsynsmyndigheter kan också uppmuntra en ökad användning av delegering av uppgifter och ansvar.

För att kollegier av tillsynsmyndigheter ska fungera optimalt krävs rättsligt stöd i EU-direktiv och ett antal justeringar av den nuvarande metoden. Klara interna beslutsprocesser behövs för fall där ingen överenskommelse kan nås. Det bör också ställas krav på alla deltagare att följa kollegiets beslut. Nivå 3-kommittéerna bör utarbeta en uppsättning gemensamma standarder för kollegiets verksamhet, och för de ledande tillsynsmyndigheternas och värdländernas tillsynsmyndigheters ansvarsområden.

4.5. Sektorsövergripande samarbete

Det sektorsövergripande samarbetet mellan nivå 3-kommittéerna grundas på ett gemensamt protokoll om samarbete undertecknat av EVTK, CEBS och CEIOPS i november 2005. Samarbete föreskrivs endast i fall där ett gemensamt agerande kan förväntas ge ett mervärde, exempelvis om i) det finns stor risk för att reglerande medling har störande effekter, ii) sektorsövergripande samarbete kan ge uppenbara fördelar i form av ökad tillsynseffektivitet och iii) samarbete mellan nivå 3-kommittéerna kan ge verkliga effektivitetsvinster. Nivå 3-kommittéerna har beslutat om gemensamma årliga arbetsprogram från och med 2006.

En av prioriteringarna i de årliga gemensamma arbetsprogrammen sedan 2006 har varit finansiella konglomerat. En provisorisk arbetskommitté för finansiella konglomerat (IWCFC) inrättades 2006 av nivå 3-kommittéerna. IWCFC har nu inlett sin verksamhet och utför arbete på ett visst antal uppdragsområden, men det är för tidigt att avgöra om förbättringar behövs.

¹⁰ Kallas ”tillsynsmyndighet som är ansvarig för den gruppbaseade tillsynen” i kreditinstitutsdirektivet (2006/48/EG), ”samordnande tillsynsmyndighet” i kapitalkravsdirektivet (2006/49/EG), ”samordnare” i konglomeratdirektivet (2002/87/EG) och ”grupp-tillsynsmyndighet” i förslaget till Solvens II-direktivet.

Under de kommande månaderna ska kommissionen göra en översyn av hur konglomeratdirektivet (2002/87/EG) fungerar och har för avsikt att ta upp IWCFC:s ställning.

En annan prioritering för kommissionen är att ta fram gemensamma rapporteringsstandarder. Inom det gemensamma arbetsprogrammet för 2007 kommer nivå 3-kommittéerna att utarbeta en rapport om detta och utreda behovet av ytterligare åtgärder.

4.6. Krishantering

Alla tre nivå 3-kommittéer bör se till att de är beredda att arbeta effektivt och kollektivt vid en allvarlig marknadsstörning eller finanskris. Det bör finnas förfaranden för snabb krisinformation så att alla tillsynsmyndigheter i EU kan hållas informerade om utvecklingen.

4.7. Resurser och budget

Nivå 3-kommittéerna finansieras av sina medlemmar, som årligen bidrar till kommittéernas budget enligt interna procedurregler som fastställer hur bidragen beräknas och hur de ska betalas. Nivå 3-kommittéerna står emellertid under ett allt starkare tryck att finansiera projekt som härrör ur rättsliga skyldigheter enligt EU:s regelverk. Ett exempel är finansieringen av den dagliga driften av systemet för utbyte av rapporter om transaktioner som EVTK håller på att inrätta i enlighet med MiFID-direktivet.

En annan nödvändighet är att bygga upp en gemensam kultur för finansiell tillsyn på alla tillsynsområden. En praktisk idé är att nivå 3-kommittéerna skulle utveckla en gemensam, sektorsövergripande, alleuropeisk utbildningskapacitet. En sådan plattform skulle göra det möjligt för personal från nationella tillsynsmyndigheter att fördjupa sin kunskap om EU:s regleringsförfaranden, utbyta praktiska erfarenheter i sin dagliga tillsynsverksamhet och utveckla gemensamma metoder.

Samtidigt som de främjar en gemensam tillsynskultur i EU kunde de gemensamma utbildningsprogrammen gradvis utvidgas till tjänstemän från tredjeländer som är i färd med att bygga upp sina regleringssystem. Deras deltagande i utbildningsprogrammen skulle syfta till att höja medvetenheten och förbättra kunskaperna om EU:s regleringssystem och därigenom bidra till att sprida EU:s regleringsstrategi som bästa internationella praxis och bygga upp ett hållbart nätverk mellan världens tillsynsmyndigheter.

Kommissionen anser att ett visst finansiellt stöd kan vara lämpligt för att uppmuntra konvergens i europeisk tillsyn, under förutsättning att den uppfyller EU:s gällande regelverk och budgetregler. Kommissionen undersöker möjliga sätt att bidra till finansieringen av både specifika projekt utifrån rättsliga skyldigheter enligt gällande direktiv och sektorsövergripande utbildningsprogram, i första hand för EU:s tillsynsmyndigheter och i andra hand för tredjeländers tillsynsmyndigheter. Kommissionen kommer att granska nivå 3-kommittéernas avsikter och kommer, om det är möjligt med nuvarande rättsliga och budgetmässiga restriktioner, att lägga fram ett konkret förslag 2008.

5. SLUTSATSER

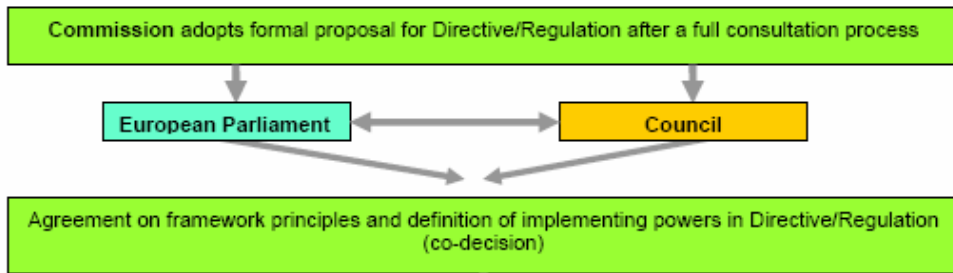
Den senaste tidens oro på finansmarknaderna har klart visat deras allt starkare koppling och globalisering. Även om riskspridningen har varit mycket stor, har den europeiska finanssektorn påverkats. Lyckligtvis har det hittills inte fått några stora gränsöverskridande systemkonsekvenser. Den senaste tidens erfarenheter understryker ytterligare behovet av en konvergent global strategi för reglering och tillsyn, med sunda försiktighetsregler och en konsekvent metod för tillsynen. Nivå 3-kommittéerna och nationella tillsynsmyndigheter har en viktig roll i detta sammanhang. Under 2008 kommer kommissionen, tillsammans med andra aktörer inom EU och internationellt, att arbeta med frågor som är av betydelse för detta

meddelande. Det gäller bland annat en mer enhetlig tillsyn inom finanssektorn, och i synnerhet behovet att undersöka hur samarbetet mellan tillsynsmyndigheter kan stärkas.

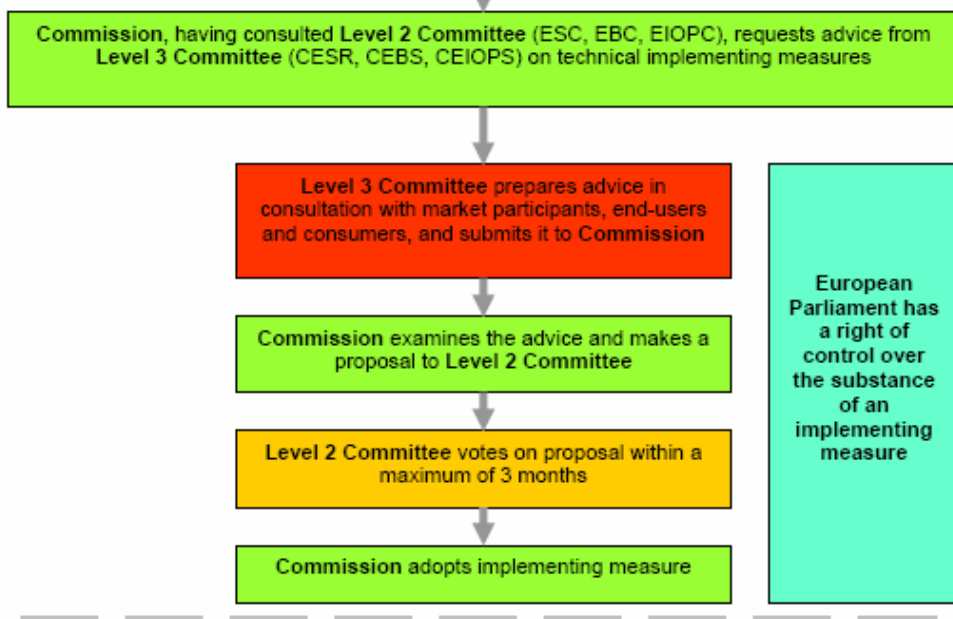
Kommissionen uppmanar därför rådet, Europaparlamentet samt nivå 2- och nivå 3-kommittéerna att med prioritet stödja de åtgärder som beskrivs i detta meddelande för att få till stånd en större konvergens i tillsynsverksamheten inom EU. Kommissionen avser att löpande följa genomförandet av dessa initiativ, liksom Lamfalussyprocessens allmänna utveckling, för att se till att verksamheten är ändamålsenlig och väl anpassad till marknadens utveckling.

ANNEX I: THE FOUR-LEVEL PROCESS

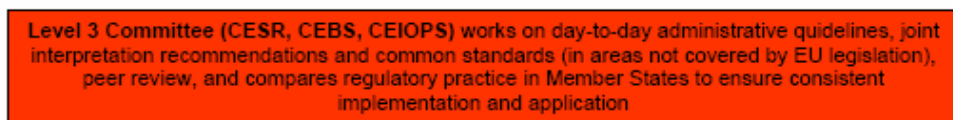
Level 1

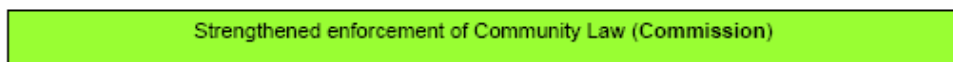
Level 2

Level 3

Level 4

ANNEX II: Achievements

Securities

Level 1 "framework" legislation

- Directive of the European Parliament and of the Council of 21 April 2004 on markets in financial instruments amending Council Directives 85/611/EEC and 93/6/EEC and Directive 2000/12/EC of the European Parliament and of the Council and repealing Council Directive 93/22/EEC (2004/39/EC)
- Directive of the European Parliament and of the Council of 28 January 2003 on insider dealing and market manipulation (market abuse) (2003/6/EC)
- Directive of the European Parliament and of the Council of 4 November 2003 on the prospectus to be published when securities are offered to the public or admitted to trading and amending Directive 2001/34/EC (2003/71/EC)
- Directive of the European Parliament and of the Council of 15 December 2004 on the harmonisation of transparency requirements in relation to information about issuers whose securities are admitted to trading on a regulated market and amending Directive 2001/34/EC (2004/109/EC)

Level 2 "implementing" legislation

- Commission Directive of 22 December 2003 implementing Directive 2003/6/EC of the European Parliament and of the Council as regards the definition and public disclosure of inside information and the definition of market manipulation (2003/124/EC)
- Commission Directive of 22 December 2003 implementing Directive 2003/6/EC of the European Parliament and of the Council as regards the fair presentation of investment recommendations and the disclosure of conflicts of interest (2003/125/EC)
- Commission Regulation of 22 December 2003 implementing Directive 2003/6/EC of the European Parliament and of the Council as regards exemptions for buy-back programmes and stabilisation of financial instruments ((EC) No 2273/2003)

- Commission Directive of 29 April 2004 implementing Directive 2003/6/EC of the European Parliament and of the Council as regards accepted market practices, the definition of inside information in relation to derivatives on commodities, the drawing up of lists of insiders, the notification of managers' transactions and the notification of suspicious transactions (2004/72/EC)
- Commission Regulation of 29 April 2004 implementing Directive 2003/71/EC of the European Parliament and of the Council as regards information contained in prospectuses as well as the format, incorporation by reference and publication of such prospectuses and dissemination of advertisements ((EC) No 809/2004)
- Commission Directive of 8 March 2007 laying down detailed rules for the implementation of certain provisions of Directive 2004/109/EC on the harmonisation of transparency requirements in relation to information about issuers whose securities are admitted to trading on a regulated market (2007/14/EC)
- Commission Directive of 10 August 2006 implementing Directive 2004/39/EC of the European Parliament and of the Council as regards organisational requirements and operating conditions for investment firms and defined terms for the purposes of that Directive (2006/73/EC)
- Commission Regulation of 10 August 2006 implementing Directive 2004/39/EC of the European Parliament and of the Council as regards record-keeping obligations for investment firms, transaction reporting, market transparency, admission of financial instruments to trading, and defined terms for the purposes of that Directive ((EC) No 1287/2006)

Level 3 measures

- Stabilisation and Allotment – European Supervisory Approach; CESR/02-020b (9/4/2002)

- A European Regime of Investor Protection – The Harmonisation of Conduct of Business Rules; CESR/01-014d (9/4/2002)
- A European Regime of Investor Protection – The Professional and Counterparty Regimes; CESR/02-098b) (8/7/2002)
- Standards for Alternative Trading Systems; CESR/02-086b (8/7/2002)
- Standard No. 1 on Financial Information; CESR/03-073 (1/3/2003)
- Recommendation for additional guidance regarding the implementation of International Financial Reporting Standards (IFRS); CESR/03-323e (31/12/2003)
- Standard No. 2 on Financial Information - Co-ordination of enforcement activities; CESR / 03-317c (22/04/2004)
- Standards for securities clearing and settlement systems in the European Union; CESR/04-561 (4/4/2006) (22/10/2004)
- CESR's guidelines for supervisors regarding the transitional provisions of the amending UCITS Directives (2001/107/EC and 2001/108/EC); CESR/04-434b (3/02/2005)
- CESR's recommendations for the consistent implementation of the European Commission's Regulation on Prospectuses n° 809/2004; CESR/05-054b (10/02/2005)
- Market Abuse Directive - Level 3 – first set of CESR guidance and information on the common operation of the Directive; CESR/04-505b (11/05/2005)
- CESR Recommendation on Alternative Performance Measures; CESR/05-178b (03/11/2005)
- CESR's guidelines to simplify the notification procedure of UCITS; CESR/06-120b (29/06/2006)
- CESR's Level 3 Guidelines and recommendations on Publication and Consolidation of markets data; CESR/07-043 (09/02/2007)
- CESR's Level 3 Recommendations on the List of minimum records under Article 51(3) of the MiFID Implementing Directive; CESR/06-552c (09/02/2007)
- CESR's guidelines concerning eligible assets for investment by UCITS; CESR/07-044 (19/03/2007)
- Guidelines - CESR Level 3 Guidelines on MiFID Transaction reporting; CESR/07-301 (29/05/2007)
- Recommendations - Inducements under MiFID; CESR/07-228b (29/05/2007)
- Q&A on Best Execution; CESR/07-320 (29/05/2007)
- Protocol on MiFID Passport Notifications; CESR/07-317 (29/05/2007)
- Recommendations - The passport under MiFID; CESR/07-337 (29/05/2007)
- Market Abuse Directive - Level 3 – second set of CESR guidance and information on the common operation of the Directive to the market; CESR/06-562b (12/07/2007)
- Guidelines - Level 3 guidelines on the classification of hedge fund indices as financial indice; CESR/07-434 (17/07/2007)

Banking

Level 3 measures

- CEBS Guidelines on prudential filters for regulatory capital (21/12/2004)
- CEBS Guidelines on supervisory disclosure (1/11/2005)
- CEBS Guidelines on financial reporting (recast of 15/12/2006; amendments of 24 July 2007) (16/12/2005)
- CEBS Guidelines on common reporting (recast of 16/10/2006) (13/1/2006)
- CEBS Guidelines on the recognition of external credit assessment institutions (20/1/2006)
- CEBS Guidelines on supervisory review process (25/1/2006)
- CEBS Guidelines on supervisory cooperation for cross-border banking and investment firm groups (25/1/2006)

- CEBS Guidelines on validation (04/04/2006)
- CEBS technical guidelines on interest rate risk in the banking book (03/10/2006)
- CEBS Guidelines on outsourcing (14/12/2006)
- CEBS Additional technical guidelines on concentration risk (14/12/2006)
- CEBS Additional Guidelines on stress testing (14/12/2006)

Insurance

Level 3 measures

- CEIOPS Guidelines for Coordination Committees in the Framework of the Insurance Groups Directive; CEIOPS-DOC-02/05 (February 2005)
- CEIOPS Recommendations regarding the Implications of the IAS/IFRS Introduction for the Prudential Supervision of Insurance Undertakings; CEIOPS-DOC-05/05 (September 2005)
- Statement on the Role of the Lead Supervisor; CEIOPS-DOC-07/06 (December 2006)

ANNEX III
MAIN ACTIONS PROPOSED IN THE COMMUNICATION

GENERAL			
1)	Abolition of sunset clauses in financial services legislation	European Parliament, Council	End 2007
2)	Publication of study on costs of compliance	Commission	1 st half 2009
ADOPTION OF LEGISLATION – LEVELS 1 AND 2			
3)	Future alignment of transposition deadlines for directives and implementing measures	Commission, European Parliament, Council	Ongoing
4)	Extension of impact assessment to implementing measures	Commission	Ongoing
5)	Impact assessments for any substantive amendments in the legislative process and the technical advice by the Level 3 Committees	Council, Level 3 Committees	Ongoing
6)	Limitation of any regulatory additions ("goldplating") and obligation to justify to the Commission	Member States	Ongoing
7)	Systematic publication of responses to consultation and summary reports of hearings organised as part of consultations on the internet	Commission, Level 3 Committees	Ongoing
SUPERVISORY COOPERATION AND CONVERGENCE – LEVEL 3			
8)	Adoption of political statement indicating the main achievements expected from the Level 3 Committees	Commission, European Parliament, Council	Starting in 2008
9)	Regular reporting on the achievement of these objectives	Level 3 Committees	Starting in 2008
10)	Inclusion of the requirement to cooperate with other supervisors at European level in the constitutive charters of national supervisors	Member States / Commission	1 st half 2008
11)	Reinforcement of the legal status of the Level 3 Committees (possible modification of Commission decisions setting up the three Level 3 Committees / changes in framework Level 1 legislation)	Commission, European Parliament, Council	2008
12)	Extension of the qualified majority voting in decision-making of the Level 3 Committees	Level 3 Committees / Commission	1 st half 2008
13)	Political commitment to the full application of Level 3 common standards and guidelines	Level 3 Committees, Member States	

14)	Cross-sectoral survey on supervisory powers and systems of sanctions and assessment of the need to reinforce the provisions on minimum supervisory powers in the framework legislation	Commission	End 2008
15)	Political debate on operational independence of national supervisors	Commission / Member States	1 st half 2008
16)	Introduction of explicit legal provisions in financial services directives to allow supervisors to delegate tasks to another Member State's supervisor	European Parliament, Council, Commission	End 2008
17)	Legislative proposal to strengthen the powers of the 'lead' supervisor for cross-border banking groups	Commission	October 2008
18)	Development of a set for common standards for the operation of the colleges for cross border operations	Level 3 Committees	1 st half 2008
19)	Report on the development of common reporting standards	Level 3 Committees	End 2007
20)	Decision on possibility and modalities of contributing to the financing of Level 3 Committees	Commission	End 2008